

Prima confirmare a lui Dumnezeu, la chemarea noastră în Romania!

În primul an, când am ajuns în Romania, anul 2008, m-am rugat lui Dumnezeu ca măcar un suflet să se întoarcă la El și-atunci se merită tot efortul mutării noastre ca familie în Romania!

Dumnezeu mi-a ascultat rugăciunea și în timp ce eu cu soția ne pregăteam să ajutăm biserica Maranata cu pregătirile pentru Festivalul Speranței, discutam cu ea că noi ar trebui să fim deschiși pentru orice suflet și înainte de acest festival. Dumnezeu poate salva oricând un suflet pierdut! Colaborând la început cu biserica Maranata, Dumnezeu ne-a pus pe inimă mie și soției mele să deschidem porțile curții acestei biserici, de două ori pe săptămână și să chemăm copiii din zonă ca să se dea pe topogan, hinte și să se joace pe acolo. Veneau cu bunicii sau părinții lor și le ofereau Biblia Copiilor pentru cei mici, iar adulților le ofeream Biblia.

De mai multe ori puneam muzică afară cu boxa din biserică și se auzea în tot parcul din zonă cântece cu mesaj creștin. Așa s-a întâmplat că Domnul a atras un suflet special timp de 2 săptămâni pe lângă gardul acestei biserici, se apropia ca să asculte aceste cântări, dar nu avea curajul să intre în acea curte. Au trecut 2 săptămâni, după care biserica Maranata a început să se pregatească intens pentru acest Festival al Speranței, să fie împărțită biserica pentru a da invitații prin zonă și am luat decizia ca și noi să ducem cu un alt cuplu invitații la cât mai multe blocuri.

În prima zi când să împărțim invitații, era o zi de marți după-masa, și am ajuns la biserică ca să ne pregătim invitațiile. Eram în biserică și număram invitațiile, când a apărut la poartă un domn care dorea ceva. Soția l-a văzut de pe geam și m-am hotărât să merg la poartă să văd despre ce este vorba. Când am ajuns la poartă, ma salutată: **“Bună seara, eu nu cred în Dumnezeu! Vreau să intru în acea capelă (biserică) ca să caut dacă există. Pot să intru așa îmbrăcat ?”** (deoarece trăia pe stradă). Am rămas foarte șocat și i-am răspuns acestui om: **“Bună seară, Dumnezeu există, El te iubește, ești valoros în ochii Lui, poți să intri**

așa cum ești, căci Dumnezeu nu se uită la fața sau haina omului ci la inimă. Vino cu mine ca să mă rog pentru tine.” (i-am răspuns eu).

Am intrat în biserică cu el, ne-a spus că locuiește pe stradă, că nu are de lucru și că ar vrea să ne rugăm pentru credința lui. În biserică ne mai aflam cu încă un tânăr și ne-am hotărât cu toții să ne rugăm pentru el. După ce ne-am rugat, l-am întrebat ce știe să lucreze și ce putea face. El a spus că poate lucra în construcție și atunci m-am gândit la un prieten din biserică patron la construcții care poate l-ar ajuta. Când i-am pomenit numele acestui patron Flavius, el a intrat în biserică, fără să-l fi sunat sau anunțat cineva. Era marți seara, și nu ne așteptam la așa ceva.

Pentru acest suflet tânăr, a fost o mare minune și atunci i-am explicat, vezi că există Dumnezeu? Eu nu l-am sunat pe acest om ci Dumnezeu l-a trimis aici pentru tine ca să crezi că El există. I-am oferit Sfânta Scriptură, ca și un cadou, i-am spus că această Scriptură poate să **Schimbe Viața**. Ca semn de încredere pentru lucru, ne-am hotărât să ne reîntâlnim la biserică Duminică dimineața și rămâne să mai discutăm cu el.

A plecat acest tânăr cu Sfânta Scriptură în mână și unde să meargă?... pe stradă înapoi unde trăia singur și desnădăjduit. A sosit ziua de duminică, în care am venit cu familia la biserică și am rămas surprins când l-am văzut pe unul din scaunele bisericii. S-a prezentat înaintea tuturor cu numele Leontin, deoarece era pentru prima dată la programul biserici.

După ce s-a terminat programul, a discutat cu Remus Runcan (pastorul) și a revenit după-masă la următorul program. Când s-a terminat totul, i-am spus să mă aștepte până afară în parc pe bancă, deoarece doream să mai vorbesc cu el. Când am terminat ce am avut de făcut în biserică, m-am dus înspre el pe bancă în parc. Când am început să vorbesc cu el, îmi spune: **“Domnul Doru, eu vreau să-mi predau viața în mâna lui Dumnezeu!”** Rămânând surprins îl întreb: **“Ce te-a determinat să dorești lucrul acesta?”** **“Biblia, a răspuns el, Sfânta Scriptură, dacă nu mi-ați fi oferit-o, eu astăzi nu mai eram aici!”**

Am rămas impresionat să aud că el în 5 zile, de când a primit Scriptura, a citit aproape tot Noul Testament. Și-a dat seama că este păcătos și a citit că mai poate avea iertare de păcate. A vrut să se roage cu mine pe bancă, dar nu știa cum și atunci eu i-am spus că poate să-și predea viața atunci, acolo pe bancă. S-a rugat deci cu mine și și-a predat viața Domnului pentru totdeauna. Când a plecat în acea seară de acolo, mai avea un pachet de țigări în buzunar și la aruncat în gunoi. A băut în tinerețe și fumat 2 pachete de țigări pe zi!

Dumnezeu a dat șansă acestui Suflet să fie eliberat de orice lucru și atunci de ziua mea, Domnul mi-a oferit cel mai frumos cadou; un suflet, care era chiar de vârsta mea! Eram atât de fericit, nu-mi venea să cred ce se întâmplă, nu am predicat, am dat doar o Scriptură la timpul potrivit care a putut schimba o viață!

Următoarea zi, Luni dimineața, cu o oră mai repede de cât îmi dădusem întâlnire cu el pentru lucru, am sunat pe acel patron să-l spun minunea și să văd dacă are ceva de lucru pentru el. S-a bucurat de minune, dar nu avea nimic să-l ofere de lucru. După o oră, cu 5 minute înainte de a mă întâlni cu tânărul acesta, am fost sunat de acel patron, care bucuros mă întreabă unde este tânărul acela că are nevoie urgent de el chiar la ora 9. Am anunțat pe Leo (tânărul) plin de bucurie și din acel moment Dumnezeu i-a oferit de lucru.

Seara, când să mergă de la lucru, aflând patronul că nu are unde să stea, i-a oferit o garsonieră pe care o avea goală la acel moment. Era atât de bucuros acest băiat-Leo... Domnul îi oferise Viața Veșnică, apoi următoarea zi îi oferise de lucru și unde să-și pună capul să doarmă. E minunat cum lucrează Dumnezeu!

De atunci viața lui Leo s-a schimbat: comportamentul lui, vorbirea lui, acțiunile lui și citea mereu Scriptura cu atâta pasiune. Patronul era încântat de el, deoarece era primul la Muncă și era cel mai harnic dintre lucrători. Când am mers apoi după câteva zile la el să-l vizitez în garsonieră, m-am minunat să văd peste tot versete din Biblie : pe perna de pe pat, la geam, deasupra chiuvetei, prin cameră peste tot vedeam doar versete. Dorea din toată inima lui să cunoască cât mai multe din scriptură și citise deja foarte mult din ea.

Dumnezeu l-a schimbat pe Leo și i-a oferit un alt destin , o nouă familie în

Domnul , deoarece el era orfan : mama și tata murise când era el mic (din cauza alcoolului), făcea parte dintr-o familie cu 7 frați și surori. El a fost crescut în orfelinat și apoi mai mult a trăit pe stradă ca boschetar. A trăit în ultima perioadă în Brașov și acolo de disperare a încercat să-și ia viața de 3 ori.

Era ateu, nu credea că Dumnezeu poate să existe când pentru el era atâta nedreptate ! În disperare, a încercat să-și ia medicamente multe, un pumn plin în speranța că scapă de toate necazurile. Dumnezeu nu a îngăduit ca să moară, ci și-a revenit.

A mai încercat încă o dată din cauza necazului , neavând bani, neavând Mâncare și unde stea ... distrus, el încearcă încă odată să-și pună capăt zilelor, acum prin tăierea venelor la mâini . Dar, nici de data aceasta n-a reușit ! Dumnezeu nu a vrut să-l piardă !

A treia oară, era așa de sigur că planul lui v-a reuși , așa că și-a pregătit într-un pom o spânzurătoare și când să se spânzure ... s-a rupt creanga cu el ! Nervos și plin de agitare și-a dat seama că nu poate să reușească nici să-și ia viața ... și-a dat seama că există ceva supranatural !

Căutând multă vreme ceva, se hotărăște să părăsească localitatea Brașov, suindu-se în primul tren care v-a pleca din gară. Erau doar 2 trenuri : unul pleca spre Timișoara , altul pleca spre București. Dumnezeu a hotărât să se urce în tren care mergea la Timișoara. Auzise că este credință mai multă acolo și a mers ca să caute .

Primele 2 săptămâni, ajuns în Timișoara, mergea pe lângă Bega până ajungea ziua în parcul (pădurice) de lângă Biserica Maranata. Seara , el dormea destul de departe lângă Bega, dar Domnul îl atrăgea în acel loc. În acel parc mă întâlnise și pe mine (Doru), eu chiar îl salutaseam (așa spunea el) și zâmbetul meu i-a dat încredere de a mă urmări (credea că sunt păstorul bisericii) și de a prinde curaj să vorbească cu mine .

E minunat cum lucrează Dumnezeu și cum se poate schimba totul ! A urmat apoi după predarea lui, un curs de caticheză și apoi a fost botezat la biserica maranata, unde a rămas membru în continuare.

Ne bucurăm de el și ne uimim după 3 ani cum Dumnezeu l-a păstrat lângă El și nu l-a mai lăsat singur ! Este minunat să ne lăsăm instrumente în mâna Lui și să vedem ce poate Dumnezeu să facă în jurul nostru!

Doru Herdean